

szépirodalom

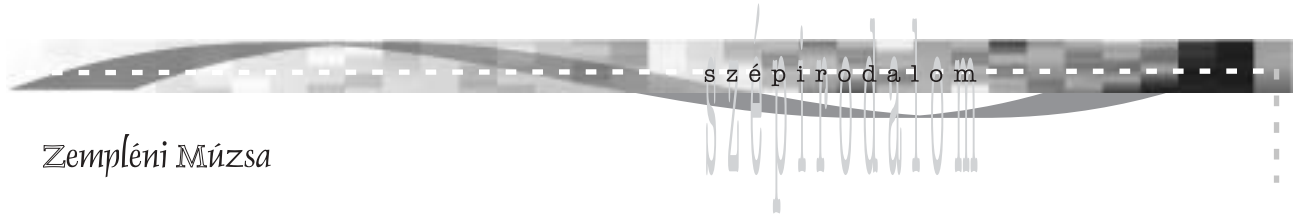
Zempléni Múzsza

Farkas Arnold Levente

A sárga császár leült egy dombra,
nem mondta, hogy lemondok, de
mindenki tudta, hozzátok a koronát,
szólt a sárkány az őszre mutatva.

A sárga herceg a domb tövében
játszott, nem várt semmit az élettől,
mit vár tőlem az élet, kérdezte
lelkét, hogy uralkodjak s lemondjak.

Úgy ült ott s úgy játszott a császár
s a herceg három nap s három
éjszaka, a negyedik nap hajnalán
nem jött föl az égre a nap.

Zempléni Múzsza

szépirodalom

**

Annyi a szín, s egy színnek annyi árnyalata van, gondolta a sárga császár, láttam pitypangot és láttam tojássárgáját, most pedig sápadok.

A napba néztem, amikor sárga herceg voltam, a napkorong sárgája volt az utolsó, amit szemem karámjába terelt tekintetem, azóta vak a pásztor.

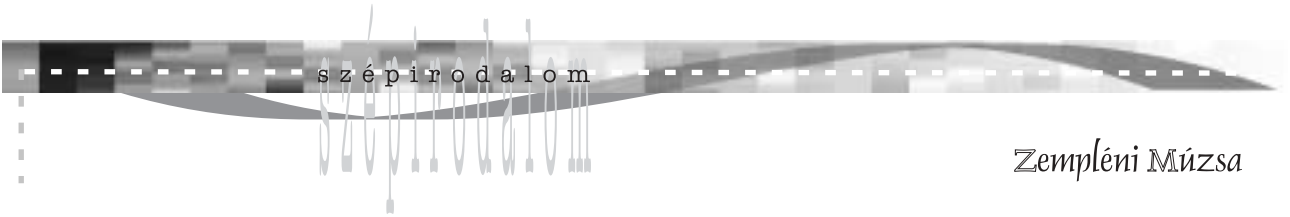
A magam színét és színeváltozását se látom, hatalmam alattvalóim számára színpompás, számomra színtelen, hogy fakó, csak álmodom.

2004. tavasz

58

szépirodalom

Zempléni Múzsza

**

Soha ne legyél szerelmes, ezt
a tanácsot adta fiának a sárga
császár, nézd meg, mi lett
belőlem, és nézd meg anyádat.

A sárga herceg megfogadta atyja
tanácsát, színében mégis
elváltozott, persze akkor még
nem ismertél, nem tudhatod.

Mire a trónra került, lila
császár lett a sárga hercegből,
lehetnél talán szerelmes,
annyi szín van a világban.